

آزمون خنده!

آمریکائیان در ادبیات محاوره از اصطلاح «پاس کردن آزمون خنده» زمانی استفاده می‌کنند تا بدانوسیله بخواهند بر تضمین یک ادعا صحه بگذارند. بمعنای دیگر در فرهنگ آمریکائی یک ادعا زمانی می‌تواند معتبر باشد تا با اتکای بر بداهت و واقعیت مستمع را بابت هجو بودن نخداند.

متهم کردن ایران به حمله به نفت کش ژاپنی در دریای عمان آن هم در موقعیتی که پایوران ایران میزبان نخست وزیر ژاپن بودند، از جمله دواعی است که مطابق فرهنگ آمریکائی نمی‌تواند آزمون خنده را پاس کند.

ماجرای کشتی «کارین ای» در ژانویه ۲۰۰۲ همچنین فانتزی ترور شاهپور بختیار در آگوست ۹۱ دو نمونه مشابه از این موارد است که مانند ماجراجوئی اخیر در دریای عمان موید ستاپ بودن بمنظور در تنگنا قرار دادن ایران بود.

در ماجرای کشتی «کارین ای» اسرائیل با توقیف کشتی مزبور در مدیترانه، محیرالعقولانه کشف محموله‌های اسلحه از جانب ایران برای مبارزان فلسطینی را ادعا کرد و در موقعیتی که ایران در شهر بُن در کنار غربی‌ها مشغول رایزنی برای کمک به تثبیت موقعیت در افغانستان بود، تل اوپو از این طریق توانست واریته‌ای علیه ایران راه اندازی کند تا دو هفته بعد جورج بوش نیز پاس طلایی رژیم صهیونیستی را بخوبی در زمین ایران اسپک کند و ایران را در «محور شرارت» قرار دهد!

سناریوی مضحکی که بسرعت معلوم شد با مشارکت صدام و اسرائیل طراحی و رژیم بعث از طریق دیپوی اسلحه‌های غنیمتی ایران در دوران جنگ بر روی کشتی «کارین ای» این مضحکه را پرده‌داری کرده بود.

ترور بختیار نیز مضحکه دیگری است که در موقعیتی که ایران خود را آماده میزبانی از «فرانسوا میتران» رئیس جمهور وقت فرانسه در تهران می‌کرد توسط اغیار طراحی - عملیاتی شد و بختیاری که در آن مقطع فاقد کمترین ارزش یا خطری برای ایران بود ناگهان در پاریس ترور شد و بدینوسیله با قرار گرفتن انگشت اشاره اتهام به ایران «میتران» سفر خود به ایران را که برای تهران بسیار حائز اهمیت بود، کنسل کرد.

در وارितه حمله به نفتکش ژاپنی نیز هر چند ترامپ کوشید ادای سلف خود را (جورج بوش پسر) درآورد و ایران را مرعوب اُشتُلْم خود کند اما پاسخ محکم آیت الله خامنه‌ای به ترامپ در ملاقات با «شینزو آبه» تا آن اندازه برای ترامپ غافلگیر کننده بود تا بتواند تمرکز وی را بر هم بزند و وقتی در واکنش به پاسخ رهبر ایران برخلاف ادعاهای قبلش مبتلا به هذیان شد و گفت: ایرانی‌ها آماده مذاکره نیستند و ما هم آماده مذاکره نیستیم «!» چنین واکنشی اثبات کرد که ترامپ قابلیت مدیریت شونذگی دارد و رهبر ایران بخوبی توانست وی را مدیریت کند.

بدین منوال تَلَاوُٓن ترامپ دالی است بر این مدلول که از این هُلُشتاین افسارگریخته نمی‌توان ترسید.

ترامپ برخلاف سلفاش (جورج بوش پسر) که تا بُن دندان فردی ایدئولوژیک بود نه مرد جنگ است و نه مرد سیاست و تنها مرد تجارت است و بقاعده سنت تجارت موظف به ترسوئی بمنظور حفظ سود و سرمایه و تجارت است.

مضحک اعرابیانند که در حاشیه خلیج فارس و در طمع نوشیدن شیر این «گاو» پستان‌هایش را با ولع بلعیده‌اند غافل از آنکه این گاو «نر» است!

#داریوش سجادی